

Usædeligheden. Bevidstheden om i alt Fald nogenlunde at være sikret mod Smitten fører nemlig mange flere Mennesker til at bedrive Utugt og det enkelte Menneske til at drive Utugt i langt større Grad, end naar de ikke havde en saadan Tryghedsfølelse, hvor illusorisk den end er. Og denne Tryghedsfølelse maa være illusorisk, thi den Omstændighed, at Visitationen foregaar 2 Gange om Ugen, afgiver ikke nogen Sikkerhed for, at en Kvinde er smittefri, da hun jo saare let kan have faaet Smitten imellem de to Gange, hun har været til Visitation. Men saa er Tryghedsfølelsen saa meget mere illusorisk, som Smittefaren er af langt større Varighed efter Infektionen, end man tidligere har troet. Dette Forhold skal jeg om et Øjeblik nærmere omtale. Det er det sanitære, som af mange stilles i første Række, og som jo nok er Basis for hele det System, vi nu have for den offentlige Prostitution. Det kan heller ikke nægtes, og det er jo ogsaa anerkendt fra de Herrer Forslagsstilleres Side, at der med Utugt kan følge Smitte som kan ødelægge Mennesker, og at det, da tilmed denne Smitte kan paaføres ganske uskyldige, derfor er Samfundets Pligt at træde til. Men Spørgsmaalet er, om dette ikke kan ske, uden at Staten behøver at taale noget, der baade socialt og etisk er saa forkasteligt, som den offentlige Prostitution er. Spørgsmaalet er, om det er nødvendigt for at tilfredsstille det sanitæres Krav at have en saa mærkelig Ordning som den, at Utugtserhvervet først er strafbart, men bliver straffrit, saa snart det kommer under Politiets Tilsyn, og om det egentlig ganske stemmer med Nutidens Opfattelse, at Politiet, som det nu er Tilfældet ifølge Regulativet, skal kunne give en Person Ret til at give offentlige Skøger Underhold og til at leve af saadanne Kvinders Utugt, en Bevilling — man kunde næsten kalde den et Borgerskab — som vel i Reglen gives til gamle udtjente Skøger. Det er utvivlsomt, at Systemet fører Hundreder og atter Hundreder af Kvinder i et dybt umoralsk Liv, og at det frister Tusinder og atter Tusinder af Mænd til at nedværdige sig selv og gennem deres egen Nedværdigelse til at trykke Kvinderne dybere ned i Smudset. — Naar vi nu komme til de Krav, som det sanitære maa stille, ligger det nær for os at se paa Forholdene i Kristiania. Man anstiller ofte Sammenligninger med mange andre Steder i Udlandet, Sammenligninger, som i Reglen ikke have noget rigtigt Hold paa sig, fordi

de forskellige Folkestammer leve under forskellige klimatiske Forhold, saa at man ikke ret vel kan hente Sammenligninger fra dem; men Kristiania kunne vi nok sammenstille os med, og der er der tilmed det for en saadan Undersøgelse heldige, at man der for fjorten Aar siden afskaffede Bordellerne og for 10 Aar siden afskaffede den offentlige Prostitution. I Mellemtiden blev der af Rigsadvokat Getz, som den ærede Ordfører ogsaa citerede i sit Foredrag ved Forslagets Fremsættelse, udarbejdet et Forslag, hvorom det foreliggende Forslag i mange Henseender minder. Det Forslag, som Getz har udarbejdet, har ogsaa vundet Anerkendelse i meget store Kredse, og i dette Forslag findes der lignende Bestemmelser, som der findes i det foreliggende Forslags § 11, og som for øvrigt have fundet meget stærk Modstand fra Lægernes Side, nemlig om Adgang til at tvinge prostituerede Kvinder til at komme under Lægeundersøgelse, naar de have gjort sig skyldige i aabenbar Gadeuorden eller ere anmeldte for at have smittet nogen. Herimod er det indvendt fra Lægernes Side og efter de Erfaringer, man mener at have vundet gennem det Smitteangivelsessystem, som man altsaa har haft i Kristiania siden 1888, at det ikke fører til noget særlig stort Resultat, idet man kun i meget faa Tilfælde kan faa fat paa de egentlige Smittekilder, blandt andet fordi de prostituerede Kvinder meget ofte bruge højst forskellige Navne, naar de omgaas deres Kunder. Det andet: Adgangen til Lægeundersøgelsen, naar der foreligger Gadeuorden, har man ikke for Tiden i Kristiania, og det vil sikkert kun være ret sjældne Tilfælde, i hvilke der vilde blive Anvendelse derfor. Men jeg ser nu i Bestemmelsen i § 11 egentlig snarere en Slags Straf, et forebyggende Middel, der skal tvinge disse Kvinder til at forholde sig ordentlig. At det skulde medvirke i særlig Grad til at kvæle den veneriske Smitte, tror jeg egentlig ikke rigtig paa. Jeg skal dog med Hensyn til Lægernes Forhold i Kristiania meddele, at det medicinske Selskab i 1893 med 54 Stemmer mod 5 Stemmer udtalte, at Getz's Forslag ikke var betryggende i sanitær Henseende, og man fordrøede Anvendelse af præventiv Kontrol i stor Udstrækning. Hertil sluttede Sundhedskommissionerne sig i Kristiania, Bergen og Trondhjem — jeg bemærker, at paa de to sidste Steder har man endnu offentlig Kontrol, selv om den gennemføres paa en ret slap Maade — og for halvanden Maaned siden har det samme